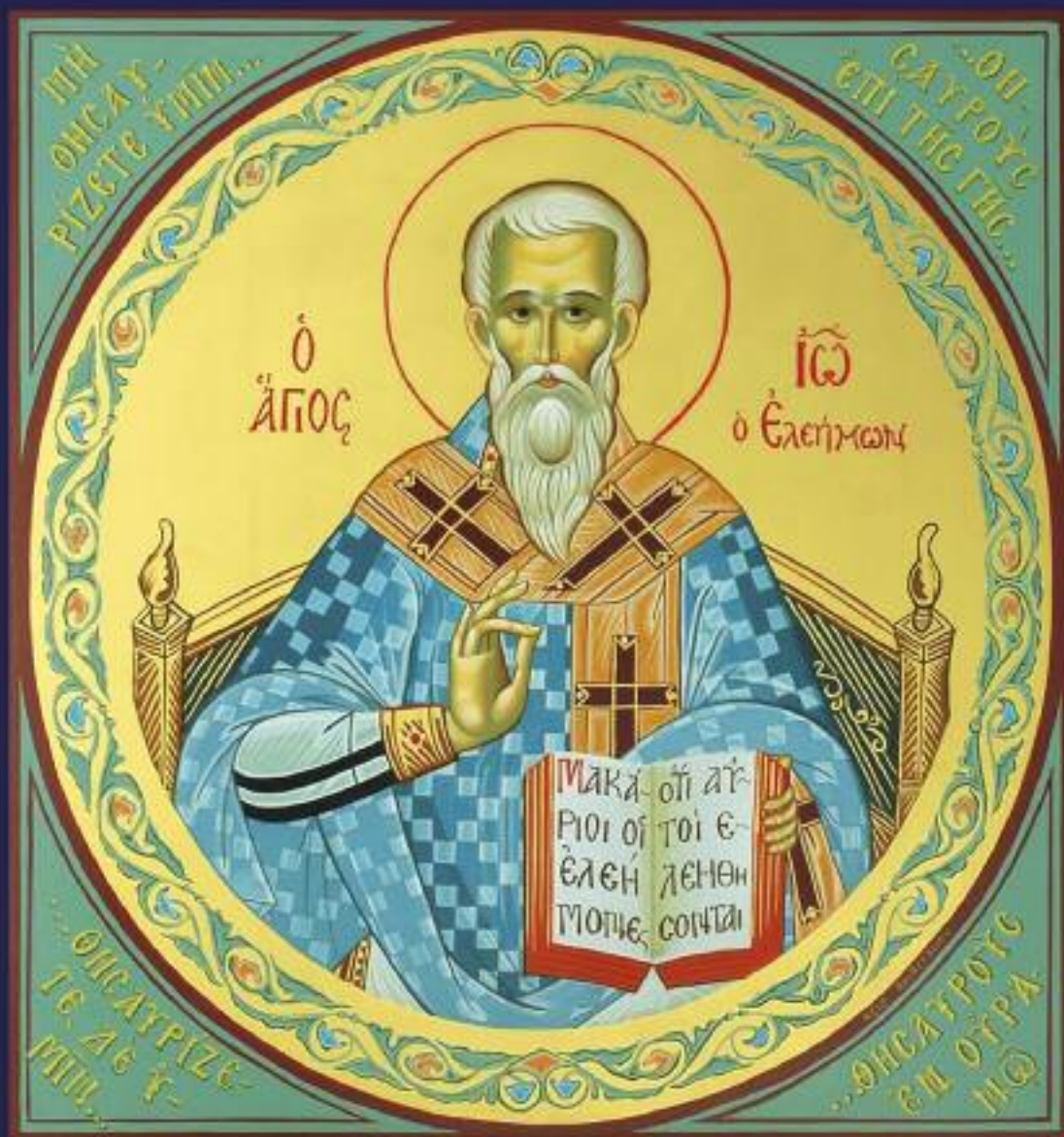

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964

ΤΕΥΧΟΣ 26^ο Δεκεμβρίου 2018 – Μαρτίου 2019

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ
Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964

e-mail: merimnatonptoxon@gmail.com

site: merimnatonptoxon.gr

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τεύχος 26^ο

Έτος 2018 - 2019

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Φιλανθρωπικό Σωματείο
ΜΕΡΙΜΝΑ
ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ
Α. Μ. 734 (3793)
Άπόφ. Πρωτ. Θεσ/νίκης
3399/1964

ΕΔΡΑ

Έθνικῆς Ἀμύνης 22
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 546 21
Τηλ. 2310 233 548,
Fax 2310 233 548

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Ίωάννης Σχοινᾶς

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ίωάννης Σχοινᾶς
Παναγιώτης Ἀναστασιάδης
Ἀναστασία Ζάννη
Ἡλίας Χαμαμτζόγλου

Τιμὴ φύλλου: 1 εὐρώ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΕΘΝΙΚΗ
213/296025-73
ΠΕΙΡΑΙΩΣ
5211-036427-751
ALPHA BANK
846002002000196
EUROBANK
0026.0704.06.0200217643

Γιὰ τὶς καταθέσεις εἰσφορῶν,
δωρεῶν καὶ συνδρομῶν σὲ
πίστωση τῶν παραπάνω λο-
γαριασμῶν τοῦ Σωματείου,
παρακαλοῦμε νὰ ἀφῆνεται
μῆνυμα μὲ τὸ ὄνομά σας καὶ
τὸ ποσὸ στὸ τηλέφωνο 2310
233 548, γιὰ νὰ σᾶς στέλνου-
με τὴν ὀφειλόμενη ἀπόδειξη.

Ταχυδρομικὲς ἐπιταγὲς μπο-
ρεῖτε νὰ στέλνετε στὸ ὄνομα
τοῦ Ταμία κ. Κωνσταντίνου
Καρύδα καὶ στὴ διεύθυνση
Έθνικῆς Ἀμύνης 22, ΘΕΣ-
ΣΑΛΟΝΙΚΗ 546 21

Ἐπίσης στὴν περίπτωση ποὺ
ἐπιθυμεῖτε νὰ προσφέρετε
χρήματα ἀπὸ τὸ σπίτι ἢ τὸ
γραφεῖό σας, μπορεῖτε νὰ τη-
λεφωνεῖτε στὸν κ. Βασίλειο
Τσιτσόλκο, στὰ τηλέφωνα
2310 927 440 καὶ 6937 092
430.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ίωάννης Σχοινᾶς,
Πρόεδρος
Παναγιώτης Ἀναστασιάδης,
Ἀντιπρόεδρος
Ἀναστασία Ζάννη,
Γ. Γραμματέας
Κωνσταντίνος Καρύδας,
Ταμίας
Ἡλίας Χαμαμτζόγλου,
Μέλος
Δημήτριος Μαντζανάρης,
Μέλος
Συμεὼν Πουρσαϊτίδης,
Μέλος

Προαίρεση Ἐπικοινωνίας

Στὴν προσπάθειά μας, φίλες καὶ φίλοι, νὰ καλλιεργήσουμε σωστὰ τὸ ἀμπέλι, ποὺ μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριός μας καὶ Θεὸς μας, βρήκαμε μὲ εὐλογία Χριστοῦ ἀρωγούς, ποὺ μᾶς ἐμπιστεύονται τὴν περιουσία τους, γιὰ νὰ ἐπιτελέσουμε τὸ φιλανθρωπικὸ μας ἔργο, κατὰ τὸ δυνατόν μὲ μεγαλύτερη ἐπιτυχία καὶ οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα.

Στὰ πλαίσια λοιπὸν αὐτῆς τῆς εὐλογίας ἀποδεχθήκαμε τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ μᾶς ἄφηρε στὴ διαθήκη της ἡ μακαριστὴ φίλη μας Στυλιανὴ Τρωιάννου καὶ ἀναβαθμίσαμε τὴ βοήθεια ποὺ παρέχουμε στοὺς δοκιμαζόμενους ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ δυσπραγία συμπολίτες μας, ποὺ ὑποφέρουν σὲ καιρὸ εἰρήνης καταστάσεις, ποὺ ζήσαμε παλιότερα σὲ καιρὸ πολέμου καὶ κατοχῆς.

Σε ἔνδειξη ἀναγνώρισης τῆς προσφορᾶς αὐτῆς, στὴ Γενικὴ Συνέλευση ποὺ κάναμε στὶς 21 Ὀκτωβρίου 2018, ἀνακηρύξαμε ὁμόφωνα τὴ Στυλιανὴ Τρωιάννου εὐεργέτιδα τῆς Μέριμνας τῶν Πτωχῶν, καθὼς ἀπὸ τὸ ἓνα διαμέρισμα ποὺ μᾶς ἄφηρε εἰσπράττουμε ἐνοίκιο 500 εὐρώ τὸ μῆνα, ἐνῶ ἀπὸ τὸ μισὸ διαμέρισμα ποὺ ἤδη πουλήθηκε εἰσπράξαμε 115.000 εὐρώ.

Εὐφημο μνεῖα ἀποδώσαμε στὴν κυρία Βαρβάρα Ἐλαΐα-Βλαχάκη καὶ στὸν κύριο Πέτρο Γυφτάκη, ποὺ εἶναι μέλος τοῦ Σωματείου μας, διότι σὰν ἐκτελεστὲς τῆς διαθήκης τῆς μακαριστῆς Στυλιανῆς, ἐνδιαφέρθηκαν νὰ μᾶς ἀποδοθοῦν αὐτὰ τὰ ἀκίνητα, πρὸς ἀνακούφιση τῶν ἐμπερίστατων συμπολιτῶν μας καὶ πρὸς δόξα Θεοῦ.

Ἦδη μᾶς ἔχει ἀναγγελεῖ, πὼς δυὸ ἀκόμη μέλη τοῦ Σωματείου μας ἔχουν ἀποφασίσει νὰ μᾶς περιλάβουν στὴ διαθήκη τους, ἐκτιμώντας τὸ ἔργο ποὺ συντελεῖται ἀπὸ τὴ Μέριμνα τῶν Πτωχῶν πρὸς ἀνακούφιση συμπολιτῶν μας.

Σε πολὺ καλὴ πορεία βρίσκεται καὶ ἡ συνεργασία ποὺ ἔχουμε μὲ τὴν ὁμάδα ἐφελοντῶν τῆς κυρίας Κυριακῆς Φράγκου, ποὺ καλύπτει τὶς ἀνάγκες ἄστεγων συμπολιτῶν μας σὲ τρόφιμα, ροῦχα καὶ σκεπάσματα κι ἔτσι εὐαρεστεῖται ὁ Κύριός μας καὶ Θεὸς μας Ἰησοῦς Χριστός, ἀπὸ ἓνα ἔργο ὑπόδειγμα ἐφελοντικῆς δραστηριότητος καὶ τὸ εὐλογεῖ πέρα ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινη λογική.

Φυσικὰ ὅλα αὐτὰ γίνονται μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ποὺ φαίνεται πὼς μᾶς ἀξιοποιεῖ σὰν διακονητὲς τῆς φιλανθρωπίας Του.

Ἡ Ἐλεημοσύνη

Ξδῶ, στὴ Μέριμνα τῶν Πτωχῶν, Φιλανθρωπικὸ Σωματεῖο εἵμαστε καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀσχολούμαστε μὲ τὴν ἐλεημοσύνη. Ἄς δοῦμε λοιπὸν τὶ λέει ἡ Καινὴ Διαθήκη πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα:

Ματθ. 6,1 Προσέχετε μὴν κάνετε τὴν ἐλεημοσύνη σας στὰ φανερά.

” 6,2 Ὅταν κάνεις ἐλεημοσύνη μὴ τὴ διαλαλεῖς παντοῦ.

” 6,3 Νὰ μὴ ξέρει τὸ ἀριστερὸ σου χέρι τὶ καλὸ κάνει τὸ δεξιὸ σου.

” 6,4 Ἔτσι ὁ Πατὴρ σου θὰ σοῦ δώσει τὴν ἀμοιβὴ σου μπροστὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Λουκ. 11,41 Δώστε ἐλεημοσύνη καὶ ὅλα ὅσα τρῶτε θὰ σᾶς γίνουν καθαρά.

” 12,33 Κάντε ἐλεημοσύνη καὶ θὰ ἔχετε θησαυρὸ στὸν οὐρανό.

Πράξ. 3,2 Ἄντρας ἐκ γενετῆς κουτσὸς στὴν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ ζητάει ἐλεημοσύνη ἀπὸ τὸν Πέτρο καὶ τὸν Ἰωάννη, πού τοῦ δίνουν τὴν ὑγεία του.

Πράξ. 9,36 - 40 Ὁ Πέτρος ἀνασταίνει τὴν Ταβιθά, γιατί ἦταν γεμάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἐλεημοσύνες, πού ἔκανε συνεχῶς.

Πράξ. 10,2 - 48 Ὁ ἐκατόνταρχος Κορνήλιος, πού ἔκανε πολλὰς ἐλεημοσύνες στὸ λαό, ἐνῶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖος, δέχεται τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ βαπτίζεται χριστιανός.

Ὅπως βλέπουμε ὁ Θεὸς λαμβάνει πολὺ σοβαρὰ τὸ θέμα τῆς ἐλεημοσύνης καὶ στοὺς ἐλεήμονες δείχνει ὅλη Του τὴν φιλανθρωπία, καθὼς παρέχει ἄφθονες τὶς εὐλογίες Του, δοξάζοντας αὐτοὺς πού στὰ κρυφὰ δείχνουν τὴν ἀ-

γάπη τους στοὺς ἐμπερίστατους συνανθρώπους τους, χαρίζοντας ὑγεία σ' αὐτοὺς πού μὲ τὰ ἔργα τους Τὸν εὐαρεστοῦν, ἀναστήνοντας τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἀνοίγοντας εἰδικὸ λογαριασμὸ καταθέσεων συναλλάγματος, ὥστε νὰ τὸν βροῦμε ὅταν πᾶμε στὸν οὐρανὸ καὶ ἐπιβεβαιώνοντας τὴν ἀνιδιοτέλεια καὶ τὴν ἀπροσωποληψία πού χαρακτηρίζουν τὴ δίκαιη ἀγάπη Του ἀπέναντι στὸν καθένα, πού ζητάει τὸ ἔλεος Του.

Φάρμακο ἡ ἐλεημοσύνη γιὰ τὴν ὑγεία μας, θησαυρὸς ἀμύθητος στὸν οὐρανό, κατὰ λύτης τῆς αἰώνιας ζωῆς μας. Ἀξίζει πρῶτα νὰ τὸ συνειδητοποιήσουμε αὐτὸ τὸ γεγονὸς καὶ μετὰ νὰ ἀξιοποιήσουμε αὐτὴ τὴν πληροφορία στὸ χρηματιστήριό τῆς σωτηρίας μας.

ΕΙΠΕ ΓΕΡΟΝΤΑΣ

Ο Γέροντας Αίμιλιανός ὁ Σιμωνοπετρίτης ὑπῆρξε στήν ἡγουμενία του, ὁ πλέον βαθυστόχαστος Γέροντας τοῦ Ἀγίου Ὁρους καί οἱ ὁμιλίες του ὑποδείγματα πατερικῆς νοθεσίας καί ἀγιοπνευματικῆς πανδαισίας.

Σε μία ὁμιλία του περὶ μετανοίας, μᾶς ἔδωσε δείγματα τῆς βιωματικῆς του θεολογίας, ἀλλὰ καί τοῦ γνωστικοῦ του ἐπιπέδου, πού τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐμβαθύνει στήν οὐσία τῶν νοημάτων, ἀξιοποιώντας τὴν ἄριστη γνώση τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας, ἀρχαίας καί νεοτέρας, ἀλλὰ καί τῆς πατερικῆς γραμματείας, πού ἔχει παραδώσει στίς γενεές φωτισμένες ἀναλύσεις τῶν λόγων καί τῶν ἔργων τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ, ὅπως αὐτὰ περιέχονται στήν Καινὴ κυρίως Διαθήκη.

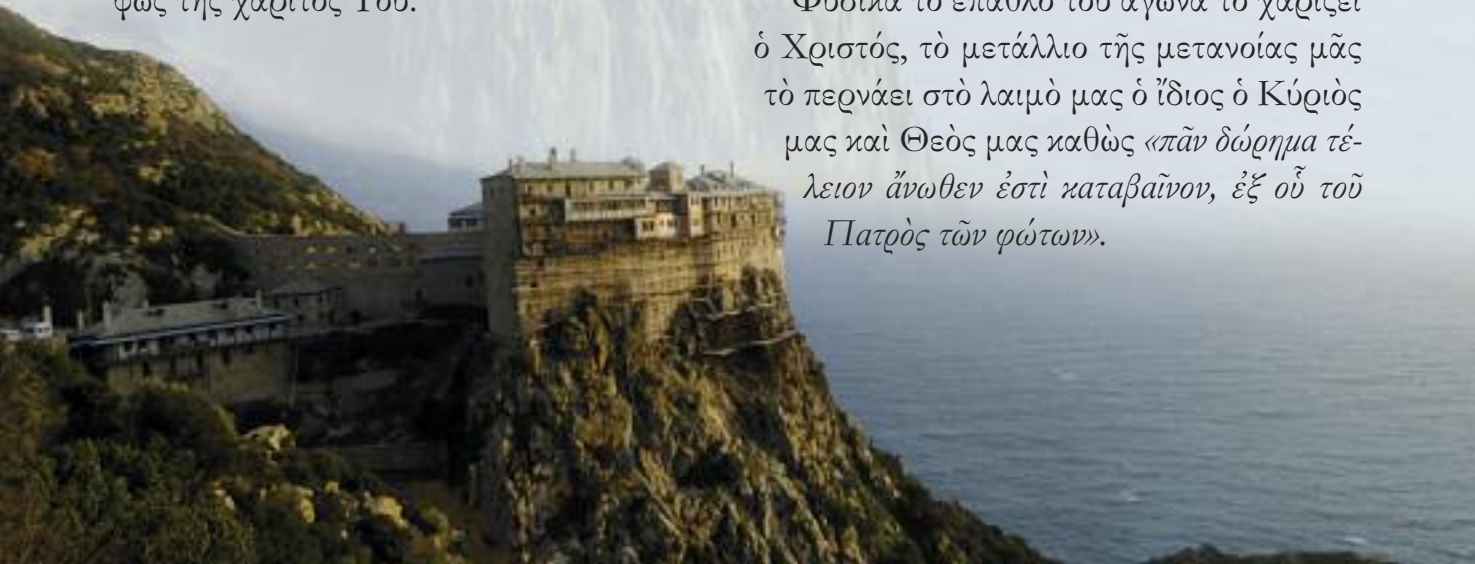
Ξεινώντας τὴν ἀνάλυση τοῦ ὅρου «μετάνοια», μᾶς πληροφορεῖ πὼς ἀντιλαμβάνεται αὐτὴ τὴ λέξη σὰν τὸ ὄργανο, πού ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο κοντὰ στὸ Χριστό. Στὴ συνέχεια μένει στήν πρόθεση μετὰ, στήν ὁποία βλέπει τὴν κίνηση τοῦ ἡγεμόνα νοῦ νὰ βρεθεῖ κοντὰ στὸ Χριστό καί νὰ λουστεῖ στὸ φῶς τῆς χάριτος Του.

Προχωρώντας ἀναφέρεται στὴ συνειδητοποίηση τοῦ ἀνθρώπου τῆς καταστάσεώς του, πού τὸν ἔχει ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς παρουσίας τῆς θεότητας στὴ ζωὴ του καί εἶναι αὐτὴ ἡ συνειδητοποίηση, πού τὸν ὁδηγεῖ πλέον στὸ νὰ ἀρνεῖται τὸν κόσμο καί τὰ τοῦ κόσμου τούτου, πού τοῦ στεροῦνε τὴ χαρὰ καί τὴν εἰρήνη, πού χαρίζουν τὴν πολυπόθητη πληρότητα στήν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Καί μὲ πλησίστια τὴ θέλησή του ὁ ἄνθρωπος ξεκινάει τὸν ἀγώνα ἐπιστροφῆς στήν κοιτίδα του, τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Χριστοῦ καί ἀναλαμβάνει τὸ σταυρὸ του, καθὼς ἔτσι μᾶς θέλει καί μᾶς καλεῖ ὁ Κύριός μας, γιατί μὲ τὸ σταυρὸ στὸν ὦμο καί μὲ παιδαγωγὸ τὸν πόνο μαζεύεται ὁ νοῦς μας ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν ἡδονῶν, πού αὐξάνουν τὰ κενὰ τῆς ψυχῆς μας.

Ἀποφασίζει τέλος ὁ ἄνθρωπος νὰ ζεῖ μὲ ἐκούσια στέρηση, μὲ νηστεία καί προσευχή, ἀποβάλλοντας τίς τοξίνες τῆς ἐγωπάθειας καί τῆς φιλαυτίας του καί ἀποδεχόμενος τὴν τελεία ταπείνωση, πού τὸν προσγειώνει στὸ χωράφι τῆς Ἑδέμ, τὸν αἰώνιο προορισμὸ του.

Φυσικὰ τὸ ἔπαθλο τοῦ ἀγώνα τὸ χαρίζει ὁ Χριστός, τὸ μετάλλιο τῆς μετανοίας μᾶς τὸ περνάει στὸ λαιμὸ μας ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας καί Θεὸς μας καθὼς «πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον, ἐξ οὗ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων».

Σιὰ τὴν πατρίδα

Σράφει ὁ **Μακρυγιάννης** στὰ ἀπομνημονεύματά του σχετικά μὲ τὴν πολιορκία τῶν Ἀθηνῶν τὸν Αὐγούστο τοῦ 1826: «*Πήγαμεν εἰς τὸ φρούριον. Ἦταν ἡ νύκτα ἐκεῖ, γυναικόπαιδα, ζῶα. Γιόμωσε ὁ Σερπετζές. Ἡ θεία πρόνοια, ἀδελφοὶ ἀναγνῶστες, εἶναι μεγάλη καὶ δίκια. Οἱ Τούρκοι – πιασμένες ὅλες οἱ θέσεις ὁλόγυρα εἰς τὴν χώρα καὶ κάστρο. Ἐβγήκαν οἱ ἄνθρωποι, γυναικόπαιδα, κλαίγοντας, μὲ τόσα ζῶα, καὶ οἱ Τούρκοι δὲν τοὺς πῆραν χαμπέρι τελείως. Καὶ σωθήκανε ὅλοι χωρὶς νὰ ματώσει μύτη κανενοῦ καὶ πῆγαν εἰς Ἀμπελάκι καὶ Κούλουρη*».

Στὶς 14 τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1826, παρὰ τὴν Παναγίαν τριακόσια γυναικόπαιδα μὲ ὅσα ζῶα διέθεταν, ἔσπασαν τὶς γραμμὲς τῶν Τούρκων, πού πολιορκοῦσαν τὴν Ἀθήνα, πού ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ καταλάμβανε τὸ χῶρο γύρω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη, καὶ κατὰφεραν νὰ φύγουν κάτω ἀπὸ τὴ μύτη τῶν στρατιωτῶν, χωρὶς νὰ γίνουν ἀντιληπτοί, πράγμα πού ὁ Μακρυγιάννης τὸ ἀποδίδει στὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, στὴ Θεία Πρόνοια, ὅπως τὸ λέει ὁ ἴδιος.

Νομίζουμε πὼς καὶ σήμερα διαβάζοντας αὐτὴ τὴν περιγραφὴ τοῦ Μακρυγιάννη, δὲν δυσκολευόμαστε νὰ δεχθοῦμε πὼς ἡ Παναγία μας καὶ ἡ Θεία Πρόνοια εἶναι πού προστάτεψαν τοὺς Ἀθηναίους νὰ

περάσουν ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς γραμμὲς τῶν Τούρκων στρατιωτῶν καὶ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴ σφαγὴ πού τοὺς περίμενε, ἂν ἔπεφταν στὰ χέρια τῶν Τούρκων.

Βλέπουμε πὼς γιὰ τοὺς Τούρκους καὶ γενικὰ γιὰ τοὺς μουσουλμάνους ἡ σφαγὴ χριστιανῶν εἶναι παλιὰ μου τέχνη κόσκινο, ὅπως λέει ὁ λαός, καθὼς ὁ Ἀλλάχ στὸν

ὁποῖο πιστεύουν, τοὺς παροτρύνει νὰ σφάζουν σὰν τὰ ἄρνια τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸ τὸ βιώνουμε καὶ σήμερα, πού γέμισε ὁ χριστιανικὸς μας τόπος ἀπὸ μουσουλμάνους, τὶς διαθέσεις τῶν ὁποίων δὲν τὶς γνωρίζουμε καὶ κάθε τόσο μαθαίνουμε γιὰ τραγιὰ συμπεριφορές, πού ὑπαγορεύει ἡ κουλτούρα

αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων.

Γιὰ ἐμᾶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἔχουν μέσα τους τὴν ἀρχέγονη πνοὴ Του, τοὺς σεβόμαστε σὰν ὄντοτες μὲ θεϊκὴ ἐνέργεια μέσα τους, λυπούμαστε γιὰ τὶς δυσκολίες πού ζοῦν στὶς πατρίδες τους καὶ συναντοῦν στὶς πορεῖες μετανάστευσής τους, ἀλλὰ καὶ μένουμε ἐπιφυλακτικοὶ ἀπέναντί τους, καθὼς γνωρίζουμε πὼς ἡ κουλτούρα τους ἔχει ἐπικίνδυνες παραμέτρους καὶ ἡ θρησκεία τους ἐντέλεται τὸ θάνατο τῶν κατ' αὐτοὺς ἀπίστων.

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

Χριστός γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα. Ἡ γιορτὴ πού κυριαρχεῖ καὶ χαρακτηρίζει τὸν τελευταῖο μῆνα τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους εἶναι τὰ Χριστούγεννα. Ὅλος ὁ μῆνας εἶναι ἀφιερωμένος στὸ γεγονὸς τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ, εἴτε σὰν νηστεία προετοιμασίας καὶ προεόρτια ἐκκλησιαστικῆς ὑμνολογίας, εἴτε σὰν προετοιμασία γιὰ τὰ μυστήρια τῆς Μετανοίας καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, εἴτε καὶ γιὰ τὸ ἴδιο τὸ γεγονὸς τῆς ὑποδοχῆς τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πού χώρισε τὴν Ἱστορία στὰ δύο.

Ὁ λόγος πού σαρκιώνεται καὶ παρουσιάζεται πλέον σὰν ἱστορικὸ πρόσωπο ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου, νὰ ἀνακτήσει τὴν εἰκόνα του τὴν πρωτόπλαστη, αὐτὴ πού ἀπώλεσε μὲ τὴν παρakoή, γιὰ νὰ ἐπανεέλθει σὲ πορεία σωτηρίας, σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο φορέα τῆς πνοῆς Του.

Αὐτὴ ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ἀπευθύνεται σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὕα μέχρι καὶ τὸν τελευταῖο, πού θὰ γεννηθεῖ πρὶν ἀπὸ τὴ δεύ-
τερη παρουσία τοῦ Χριστοῦ, μὲ μία καὶ μόνο προϋπόθεση, νὰ ἐπουλώσουμε μὲ ἐλεύ-
θερη θέληση ἀπλὰ, εἰλικρινὰ καὶ αποφασιστικὰ τὴν πληγὴ τῆς ἀνυπακοῆς, μὲ τὴν
ὑπακοὴ μας στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι γνωστὸ πὼς ὁ Θεὸς μᾶς ἔπλασε σύμφωνα μὲ τὴ δική Του εἰκόνα πλάσματα ἐλεύθερα, αἰώνια, ἀπαθὴ καὶ μὲ καλυμμένες ὅλες τὶς βιοτικὲς μας ἀνάγκες, ὅσο θὰ εἴμαστεν στὴν ὑπακοή Του καὶ ἂν τὰ καταφέραμε ὡς τὸ τέλος, θὰ τοῦ μοιάζαμε καὶ θὰ γινόμασταν κατὰ χάρη θεοί. Δὲν τὰ καταφέραμε. Τὴν κίναμε τὴ ζημιὰ, χαλάσαμε τὴν εἰκόνα μας καὶ χάσαμε τὴ δυνατότητα νὰ τοῦ μοιάσουμε.

Φιλέυσπλαχνος ὁ Θεός, πού εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ ἀγάπη, ἤξερε ἄλλωστε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν πορεία, πού θὰ ἀκολουθούσαμε, καὶ φρόντισε νὰ μᾶς δοθεῖ ἡ δεύ-
τερη εὐκαιρία, πού θὰ μᾶς ἐπέτρεπε νὰ ὁλοκληρώσουμε τὸ ἀρχικὸ σχέ-
διο ὑπαρξῆς μας καὶ ἀκολουθώντας τὸ δρόμο τῆς ὑπακοῆς, νὰ ξαναφτιά-
ξουμε τὴν εἰκόνα μας καὶ νὰ Τοῦ μοιάσουμε, ἔτσι ὥστε νὰ γίνουμε τελικὰ
κατὰ χάρη θεοί.

Αὐτὸ τὸ τεράστιο δῶρο τοῦ Θεοῦ γιορτάζοντας αὐτὲς τὶς
μέρες τοῦ Δεκεμβρίου ἀνταλλάσσουμε καὶ με-
ταξὺ μας δῶρα καὶ ἀγάλλεται καὶ φωτίζε-
ται ὅλη ἡ κτίσις.

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΑΔΕΛΦΕΣ

ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ!

Γανυάριος

Πρωτομηνιά καὶ Πρωτοχρονιά καὶ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ Μεγάλου Βασιλείου. Γονεῖς τοῦ Ἁγίου ἦταν ὁ Βασίλειος καὶ ἡ Εμμέλεια. Ὁ πατέρας του κατὰγονταν ἀπὸ τὸν Πόντο καὶ ἦταν ἱερέας καὶ δάσκαλος τῶν χριστιανῶν. Ἡ μητέρα του ἦταν ἀπὸ τὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας. Ἀπὸ τὰ ἀδελφία του ὁ Ναυικράτιος ἔγινε Ἀσκητὴς καὶ θαυματουργὸς Ἅγιος, ὁ Γρηγόριος ἔγινε Μητροπολίτης Νύσσης καὶ ὁ μικρότερος ὁ Πέτρος ἔγινε Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας. Ἡ ἀδελφὴ του Μακρίνα ἀγίασε κι αὐτὴ, γιὰ νὰ συμπληρώσει τὸ ἐπίπεδο τῆς εὐλογημένης αὐτῆς οἰκογένειας, πού ἄφησε ἰσχυρὸ ἀποτύπωμα στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 4^{ου} αἰῶνος.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ξεχώρισε βέβαια ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν εὐλογημένη οἰκογένεια, γιατί ἦταν αὐτὸς πού τοὺς ξεπέρασε ὅλους σὲ μάθηση καὶ ἀρετὴ. Ἀπὸ παιδὶ μὲ δάσκαλό του τὸν πατέρα του ἄρχισε νὰ μελετᾷ τὰ ἱερὰ γράμματα κι ὅταν μεγάλωσε θέλησε νὰ πάρει καὶ τὴν ἐλληνικὴ παιδεία, ἂν καὶ κάποιοι τῆς ἐποχῆς του τὸν κατηγόρησαν γι' αὐτό.

Ἀλλὰ καὶ σήμερα ἀκούγονται διάφορα σχόλια γιὰ τὴν Ἀκαδημαϊκὴ Θεολογία, πού προσφέρει γνώσεις, ἀλλὰ δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὑπερβατικὴ προσωπικὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεό, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ Βιωματικὴ Θεολογία, πού στοχεύει ἀποκλειστικὰ στὴν καλλιέργεια τῆς πίστεως καὶ στὴ σωτηρία τῆς αἰώνιας ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὴ ἡ κριτικὴ καὶ τοποθέτηση ξεκινάει ἀπὸ τὴ ρήση πὼς «ἡ πίστη σώζει, ἡ δὲ γνώση φυσιεῖ». Αὐτὸ συμβαίνει, ὅμως δὲν εἶναι λόγος νὰ ἀπορρίψουμε τὴ γνώση, γιατί ὅπως μᾶς λέει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἡ μάθηση εἶναι ὄργανο στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως εἶναι καὶ τὸ μαχαίρι, πού μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ καὶ σὰν ὄπλο γιὰ νὰ σκοτώσουμε κάποιον ἄνθρωπο, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς δὲν θὰ ἔχουμε μαχαίρια, γιὰ νὰ κάνουμε τὴ δουλειὰ μας γιὰ καλὸ σκοπό. Καὶ ἂν τὸ βίωμα εἶναι τὸ ἓνα μας μάτι, ἡ μάθηση εἶναι τὸ ἄλλο μας μάτι. Ἐπομένως δὲν βλέπει τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ μείνουμε ὅλοι μονόφθαλμοι.

Ἄς μὴν ἱκανοποιούμαστε λοιπόν, ἂν μᾶς εὐλόγησε ὁ Θεὸς καὶ ἔχουμε δυνατὴ πίστη, πού μᾶς χαριτώνει καὶ εὐλογεῖ τὴ ζωὴ μας, ἀλλὰ ἂς ἐπιδιώκουμε καὶ τὴν καλλιέργεια τῶν γνώσεών μας, μελετώντας τίς γραφές καὶ ἀκούγοντας σχετικὲς μὲ τὴν πίστη μας ὁμιλίες, ἀφοῦ καὶ οἱ γνώσεις εἶναι εὐλογία Θεοῦ.

Φεβρουάριος

Στίς δεκαεννιά αὐτοῦ τοῦ μήνα τιμοῦμε τὴ μνήμη τῆς Ἀγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας. Τί τὸ ἰδιαίτερο ἔκανε ἡ Ἀγία Φιλοθέη καὶ ὁ Καθεδρικός Τερός Ναός τῶν Ἀθηνῶν τιμᾷ τὸ ὄνομά της;

Ἡ εὐγενική καταγωγή της ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν Παλαιολόγων καὶ ὁ οἰκογενειακὸς της περίγυρος ἦταν αὐτὰ πού εἶδε ὁ Θεὸς ἀκούγοντας τίς προσευχὲς τῶν γονέων της, πού ἄρρησαν νὰ κάνουν παιδί καὶ τοὺς εὐλόγησε, νὰ γεννήσουν καὶ νὰ μεγαλώσουν ἕνα κορίτσι, πού θὰ ἔπαιζε σπουδαῖο ρόλο στὸ σχέδιό Του, γιὰ ἀνακούφιση τῶν δοκιμαζόμενων Ἑλλήνων χριστιανῶν τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 16^{ου} αἰῶνος.

Ἡ μικρὴ Ρεβούλα, ὅπως τὴ φώναζαν μικρὴ, μὲ τὰ χαρίσματα πού τῆς ἔδωσε ὁ Θεὸς καὶ μὲ τὴν πιεστικὴ προτροπὴ τῶν γονέων της, τοῦ πατέρα της Ἀγγελου Μπενιζέλου καὶ τῆς μητέρας της Συρίγας, πού ἦταν ἄνθρωποι θεοσεβεῖς, εὐγενεῖς ἀλλὰ καὶ πολὺ πλούσιοι, παρὰ τὴν ἐπιθυμία της γιὰ παρθένο βίο, ἐνέδωσε καὶ παντρεύτηκε μικρὴ ἄνδρα σιληρὸ καὶ βάρ-

βαρο, πού γιὰ τρία χρόνια, ὅσο ἔζησε ὁ ἄντρας της, πέρασε ἕνα μαρτύριο κοντὰ του.

Μετὰ τὸ θάνατο τῶν γονέων της καὶ μετὰ ἀπὸ ὄραμα δημιούργησε τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου, τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου, πού τὸ πλούτησε μὲ πολλὰς ὑποδομὲς, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στίς παρθένες τῶν Ἀθηνῶν, πού κινδύνευαν ἀπὸ τὴν κουλτούρα τῶν μουσουλμάνων κατακτητῶν τῆς ἐποχῆς της.

Στό Μοναστήρι αὐτὸ ἐκάρει μοναχή, ὅπως ἦταν ὁ πόθος της καὶ πῆρε τὸ ὄνομα Φιλοθέη. Ἀργότερα ἔγινε καὶ ἡ Ἡγουμένη τοῦ Μοναστηρίου, ὅπου 160 νεαρὲς κοπέλες βρῆκαν τόπο προστασίας καὶ ἐλεύθερης ζωῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ λατρεύουν τὸ Χριστό, ὅπως τοὺς δίδαξε ἡ Ἀγία καὶ ὅπως ἦταν ἡ ἐπιθυμία τους.

Τὰ χρόνια δύσκολα, χρόνια σιλαβιάς καὶ οἱ ἀνάγκες πολλὲς, γιὰτὶ ἐκτὸς τοῦ Μοναστηρίου δημιούργησε καὶ χώρους φιλοξενίας γερόντων καὶ ὀρφανῶν παιδιῶν. Δημιούργησε

καὶ πολλὰ Μετόχια ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀλλὰ καὶ δευτέρου Μοναστήρι στὰ Πατήσια.

Ἡ δράση της ὅμως γιὰ προστασία τῶν κοριτσιῶν, πού χτυποῦσαν τὴν πόρτα της προκάλεσε τὴν ὀργὴ τῶν Τούρκων, πού σὲ δυὸ περιπτώσεις τὴ χτύπησαν τόσο πολὺ, πού δὲν ἄντεξε ὁ ὀργανισμὸς της καὶ ἔτσι τελείωσε τὸν ἀγῶνα της καὶ παρέδωσε τὴν ἐλεῆμονα ψυχὴ της στὸν Κύριο.

Μάριος

Στὶς δώδεκα αὐτοῦ τοῦ μηνὸς τιμοῦμε τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου. Εἶναι μεγάλη τιμὴ γιὰ τὸν Ἅγιο αὐτὸ τῆς Ἐκκλησίας μας τὸ προσωνύμιο πού τοῦ ἀναγνωρίστηκε τοῦ θεολόγου, μετὰ τὸν Ἀπόστολο καὶ Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη καὶ τὸ Γρηγόριο τὸ Θεολόγο.

Δὲν εἶχε τὴν τιμὴ νὰ σπουδάσει τὴ θύραθεν παιδεία ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος, ἀλλὰ εἶχε τὶς προϋποθέσεις νὰ δεχθεῖ τὴ φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πράγμα πού τὸν κατέστησε ἀσφαλὴ κήρυκα τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἀπλανὴ ὁδηγὸ τῶν ψυχῶν πρὸς σωτηρία, μὲ τὴ ζωὴ του καὶ τὰ ἔργα του.

Θεωρεῖται πὼς δίκαια ὀνομάστηκε Νέος Θεολόγος, γιὰ τὸ ὕψος τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ θείου φωτισμοῦ, πού τὸν διέκριναν σ' ὅλη του τὴ ζωὴ, πού τὴ δοκίμαζαν συνεχῶς οἱ πειρασμοὶ ἀπὸ φίλους καὶ ἐχθροὺς καὶ πού τοὺς ἀξιοποιοῦσε ἀγόγγυστα στὸν ἀγῶνα του γιὰ περισσότερη ταπείνωση.

Γεννήθηκε στὰ μέσα τοῦ 10^{ου} αἰῶνα, ὅταν στὸ Ἅγιον Ὄρος καθιερώνονταν τὸ κοινόβιο καὶ ἄρχιζε ὁ ἀγῶνας τῆς κοινῆς προσευχῆς, πού διατηρεῖται μέχρι σήμερα στὸ περιβόλι τῆς Παναγίας μας, καθὼς σκεπάζει μὲ τὸν ἰδρώτα τῆς ἀσκήσεώς του ὅλη τὴν πατρίδα μας καὶ χαρίζει ἐλπίδα καὶ αἰσιοδοξία γιὰ σωτηρία καὶ ἀναστάσιμη ἐλευθερία σὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνες.

Οἱ γονεῖς του Βασίλειος καὶ Θεοφανὼ πού ἦταν εὐγενεῖς καὶ πλούσιοι ἐγκατεστημένοι στὴν περιοχὴ τοῦ Πόντου, τὸν ἔστειλαν ἀπὸ μικρὸ στὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν κοίτιδα μας, τὴν Πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου, στὸν ἀδελφὸ τοῦ πατέρα του, ὅπου καλλιέργησε τὰ γράμματα καὶ τὶς ἀρετὲς καὶ ἐγένε ἐξαιρετικὸς καλλιγράφος.

Ὁ θεὸς του ἐκτιμώντας τὶς ἀρετὲς του θέλησε νὰ τὸν κάνει στρατιωτικὸ, ἀλλὰ ὁ Ἅγιος βρῆκε εὐκαιρία μὲ τὴν κοίμηση τοῦ θείου του νὰ πάει στὸ Μοναστήρι τοῦ Στουδίου, ὅπου ἔκανε πνευματικὸ τοῦ πατέρα τὸ Συμεὼν τὸν Εὐλαβῆ.

Ὅταν ἐγένε Ἡγούμενος τοῦ Μοναστηριοῦ ἡ ἀγάπη του καὶ ὁ σεβασμὸς του πρὸς τὸν πνευματικὸ τοῦ πατέρα, πού ἔφυγε στὸν οὐρανὸ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν του ἐγέναν αἰτία γιὰ μεγάλους πειρασμούς, πού ἀνέδειξαν τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνδρός, τὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν του καὶ τὴν ἀγιότητά του μὲ πλῆθος θαυμάτων καὶ θεολογικῶν συγγραμμάτων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Μᾶς βεβαιώνει ὁ **Προφήτης Μαλαχίας** πὺς ἐκεῖνοι πού σέβονταν τὸν Κύριο, συζητοῦσαν μεταξύ τους κι ὁ Κύριος πρόσεχε καὶ ἄκουγε. Καὶ γράφτηκε βιβλίον ἐνώπιόν Του, γιὰ νὰ θυμᾶται ἐκείνους πού τὸν σέβονται καὶ τὸν τιμοῦν. Ὁ Κύριος τοῦ σύμπαντος λέει: *«Αὐτοὶ θὰ εἶναι δικοὶ μου, ξεχωριστὴ γενιὰ γιὰ μένα τὴν ἡμέρα πού θὰ ἐπέμβω. Θὰ τοὺς φερθῶ μὲ εὐμένεια, ὅπως φέρεται ὁ πατέρας στὸν υἱάκουο γιὸ του. Τότε θὰ δεῖτε τὴ διαφορὰ ἀνάμεσα στὸ δίκαιο καὶ τὸν ἄσεβη, ἀνάμεσα σ' αὐτὸν πού ὑπηρετεῖ τὸ Θεὸ καὶ σ' ἐκεῖνον πού δὲν τὸν σέβεται».* (Μαλ. 3, 16-18)

Συμβαίνει κάποιοι νὰ λένε πὺς δὲν κερδίζει κανεὶς τίποτε ὑπηρετώντας τὸ Θεό. Μὲ τὸ σταυρὸ στὸ χέρι γίνεσαι τὸ κοροϊδάκι τῆς κοινωνίας, ἐνῶ οἱ ἀναιδεῖς καὶ οἱ καπάτσοι χαίρονται τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου. Αὐτοὶ πού προκόβουν εἶναι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οἱ κλέφτες, πού προκαλοῦν τὸ Θεὸ καὶ ζοῦν ζωὴ χαρισάμενη. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ αὐτοὶ πού λένε, πὺς μὲ τὸ σταυρὸ στὸ χέρι δὲν πᾶς μπροστά, πᾶς ὅμως ψηλά.

Αὕτὴ εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ εἰκόνα τῶν πραγμάτων, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς κοινωνίας γενικότερα, γιὰτὶ αὐτὸ πού λέει ὁ Προφήτης, εἶναι λόγια τοῦ Θεοῦ, πού ἰσχύουν πάντοτε καὶ μέχρι σήμερα. Βέβαια ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἄνεση δὲν εἶναι στοιχεῖα, πού συνοδεύουν συνήθως τὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, χωρὶς αὐτὸ νὰ ἀποικλείεται, ἀλλὰ τὸν ἀδίστακτο, τὸν πλεονέκτη, τὸ φιλοχρή-

ματο, τὸ φιλόδοξο χωρὶς περιορισμοὺς καὶ τὸν κυνηγὸ τῶν ἡδονῶν.

Πλούσιοι ὑπῆρξαν πολλοὶ Ἅγιοι, ὅπως ὁ Ἅγιος Βασίλειος, ἡ Ἁγία Φιλοθέη καὶ ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος, πού ἀναφέραμε σὲ προηγούμενες σελίδες, ἀλλὰ τὸν πλοῦτο τοὺς τὸν ἔκαναν ἐλεημοσύνες, μοναστήρια, ἀνακούφιση τῶν δοκιμαζόμενων συνανθρώπων τοὺς καὶ ἁγίασαν μετὰ.

Σήμερα οἱ πλούσιοι, πού δὲν πλούτισαν μὲ τὸν ἰδρώτα τοὺς, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀδικία καὶ τὴν ἐκμετάλλευση συνανθρώπων τοὺς καὶ μὲ ἄλλους σκοτεινοὺς τρόπους, δὲν βλέπουμε νὰ ἔχουν καλὸ τέλος. Συνήθως ἔχουν περάσει ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιο τῆς φυλακῆς καὶ ἔχουν ἀπεμπολήσει κάθε ἐννοια ἀξιοπρέπειας ἀπὸ ἐπάνω τοὺς. Ἔχουν κενὰ στὴν ψυχὴ τοὺς, πού τοὺς τυραννοῦν καὶ προσπαθοῦν νὰ τὰ ξεπεράσουν μὲ ἐπικίνδυνες οὐσίες, ἀλλὰ μάταια. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἀντίθετα, πλούσιοι καὶ φτωχοί, ἔχουν τὴ συνειδήσή τοὺς ἀναπαυμένη, ἔχουν εὐαίσθητες ψυχούλες πού πονοῦν μὲ τίς δοκιμασίες τῶν ἐμπερίστατων συνανθρώπων τοὺς, ἔχουν τὴν ἐλεημοσύνη σὰν φάρμακο κάθε ἀσθένειας καὶ τὴ χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνη μόνιμη συντροφιά τοὺς. Ἔχουν δηλαδὴ τὸ Χριστὸ μαζί τοὺς.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Συχνά μιλούμε για μετάνοια, και προσπαθούμε να κατανοήσουμε το νόημα της μετάνοιας και να την κάνουμε πράξη και ζωή, συνήθως όμως με πενιχρά αποτελέσματα. Άραγε γιατί να συμβαίνει αυτό;

Ο όρος «μετάνοια», ή μικρή αυτή λεξούλα, είναι σύνθετος και αποτελείται από την πρόθεση «μετά» και από το ουσιαστικό «νοῦς». Η πρόθεση «μετά» συντάσσεται και με πτώση γενική, αλλά και με πτώση αιτιατική.

Έτσι στην προκειμένη περίπτωση όταν έχουμε σύνταξη με πτώση γενική, τότε ερμηνεύοντας αναλυτικά τη μετάνοια σαν φράση «μετά τοῦ νοῦς», πού το νοῦς είναι ή γενική τοῦ ουσιαστικοῦ «νοῦς», τότε μετάνοια σημαίνει πώς κάνουμε κάτι με μυαλό, αφού πρώτα τὸ σκεφτούμε καλά και αποφασίζουμε ἐλεύθερα και ἀβίαστα νὰ τὸ ἀκολουθήσουμε.

Όταν όμως έχουμε σύνταξη με αιτιατική, τότε ή φράση «μετά τὸν νοῦν» σημαίνει πώς κάνουμε κάτι, πού ὑπερβαίνει τὸ νοῦ μας, τὴ λογική μας και ἀφηνόμαστε σ' αὐτὸ ἐλεύθερα και ἀβίαστα και με ἐμπιστοσύνη, ἂν και ή λογική μας δὲν μπορεῖ νὰ τὸ φτάσει και νὰ τὸ καταλάβει.

Συμπερασματικά λοιπόν, όταν λέμε «μετανοῶ», αὐτὸ σημαίνει πώς με μυαλό και λογικό τρόπο, ἀκολουθοῦμε κάτι πού τὸ καταλάβαμε καλά ἐλεύθερα και ἀβίαστα και τὸ ἀποδεχόμαστε, ἔτσι ὥστε και ὅταν κάτι δὲν τὸ καταλαβαίνουμε καλά, λόγω τῆς ἀδυναμίας τοῦ πεπερασμένου ἑαυτοῦ μας, νὰ τὸ ἀκολουθοῦμε, ὑπερβαίνοντας τὶς ἀδυναμίες μας, καθὼς εἰσερχόμαστε σὲ χώρους ὅπου ή κατανόηση τῶν ἐννοιῶν πού καλλιεργεῖ αὐτὸς ὁ χώρος, ἀπαιτεῖ κάποιες προϋποθέσεις καθαρότητας ψυχῆς και ἐμπιστευτικότητας, προκειμένου νὰ ἀποκαλυφθεῖ τὸ περιεχόμενό τους.

Κατὰ τὰ γνωστά ζοῦμε σ' ἓνα κόσμο, ὅπου κυριαρχεῖ ή ἀναξιοπιστία και ή ἐπιφυλακτικότητα, ή κατάρρευση τῶν ἀξιῶν και ὁ διασυρμός τῆς ἀρετῆς και τῶν ἐνάρετων ἀνθρώπων και εἶναι λογικὸ αὐτὴ ή ἔρπουσα κοινωνική φιλοσοφία νὰ μᾶς ἐπηρεάζει στὸν τρόπο πού σκεπτόμαστε και δραστηριοποιούμεστε. Ἐτσι εὐκολα πᾶμε στὸ Χριστὸ και τοῦ χτυποῦμε τὴν πόρτα, πού εἶναι πάντοτε ἀνοιχτή, και ζητοῦμε νὰ περάσουμε μέσα γιὰ νὰ τὸ συναντήσουμε. Τότε ἀκοῦμε μία φωνή πού μᾶς λέει, ἀφῆστε παρακαλοῦμε ἔξω τὸ μυαλό σας και περάστε. Καὶ μένουμε με τὸ βῆμα μετέωρο, καθὼς τὰ βιώματά μας ἀντιδρῶν και βγάζουν ἔξω ὅλες τὶς ἐπιφυλάξεις και τὶς ὀλιγοπιστίες μας.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ

Συνέχεια τοῦ προηγούμενου τεύχους

**Βλέπουσα ἡ ἁγία,
ἐαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ,
φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως.**

Θὰ πρέπει νὰ ποῦμε πὼς ἡ Ἁγία Ἄννα, μητέρα τῆς Παναγίας, ἦταν στείρα, γιατί ἐνῶ ἦταν σὲ μεγάλη ἡλικία πλέον δὲν εἶχε κἀνὲν παιδί. Αὐτὸ γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ στὴν κοινωνία πού ζοῦσε ἡ Ἁγία Ἄννα ἔσυρε “κοινωνικά σχόλια”, ἀλλὰ καὶ κοινωνικὲς συνέπειες. Ἔτσι, ὅταν βρέθηκε σὲ μία κοινωνικὴ ἐκδήλωση καὶ θέλησε νὰ πάρει τὸ λόγο, τῆς εἶπαν ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ μιλάει δημόσια, γιατί εἶναι στείρα.

Αὐτὸ τὴν πίκρανε πολὺ καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ τῆς δώσει ἓνα παιδί, γιὰ νὰ ξεπλύνει τὴ ντροπὴ τῆς πού ἦταν στείρα καὶ νὰ ἀποκατασταθεῖ στὸν κοινωνικὸ της περίγυρο. Ἔταξε μάλιστα τὸ παιδί πού θὰ γεννοῦσε στὸ Θεό! Καὶ ὁ Θεὸς ἄκουσε τὴν προσευχὴ τῆς, ἄλλωστε καμιά προσευχὴ ἀπὸ βάθους καρδιάς δὲν πάει χαμένη καὶ γέννησε τὴν Παναγία!

Στὰ τρία τῆς χρόνια ἡ Παναγία βρέθηκε στὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομώντα, ἐκεῖ ὅπου ἐπιτρέπονταν νὰ μπαίνει μία φορὰ τὸ χρόνο μετὰ ἀπὸ τελετὲς καθαριασμοῦ, μόνο ὁ Ἀρχιερέας ὑπηρεσίας. Σ’ αὐτὸ τὸ χῶρο κατὰ τρόπο θαυμαστὸ ἔμεινε ἡ Παναγία μας δεκατρία χρόνια!

Ἡ Ἁγία Ἄννα σὰν μάνα, ὅπως καὶ κἀθε μάνα λίγο πολὺ, ἤξερε τὸν προορισμὸ τοῦ παιδιοῦ τῆς. Ἔτσι, ὅταν ὁ συντοπίτης τῆς ὁ Ἰωσήφ

ὁ ξυλουργὸς ἔχασε τὴ γυναῖκα του καὶ ἔμεινε μὲ ἑπτὰ μικρὰ παιδιά, τέσσερα ἀγόρια, τὸν Ἰάκωβο, τὸ Συμεὼν, τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τρία κορίτσια, τὴν Ἑσθήρ, τὴ Μάρθα καὶ τὴ Σαλώμη, τὴ μητέρα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου, ὁ Ἰωακείμ ὁ πατέρας τῆς Παναγίας μας, τοῦ ἔδωσε τὴν κόρη του, τὴ μονάκριβη καὶ ἀφιερωμένη στὸ Θεό, γιὰ τροφὸ τῶν παιδιῶν του.

Ὁ Ἰωσήφ, δίκαιος ἄνθρωπος, ὅταν εἶδε τὴν Παναγία νὰ φουσκώνει λόγω τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς, λογικὰ καὶ ἀνθρώπινα σκεπτόμενος, νόμιζε πὼς τὸν ἀπάτησε καὶ ἐπειδὴ ὁ μωσαϊκὸς νόμος προέβλεπε σ’ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις τιμωρία μὲ θάνατο διὰ λιθοβολισμοῦ, σκέφτηκε νὰ τῆς πεῖ νὰ τὸν ἐγκαταλείψει καὶ νὰ φύγει μακριά, γιὰ νὰ γλυτώσει τὴ ζωὴ τῆς. Ἀλλωστε ἐκτιμοῦσε πολὺ τὴν τρυφερότητα καὶ τὴν ἀγάπη, πού ἔδειχνε στὰ παιδιά του. Ἄγγελος Κυρίου ὅμως τὸν πληροφόρησε σχετικὰ μὲ τὴν περίπτωσή κι ἔτσι ἔμεινε κοντὰ τῆς σὰν πατέρα καὶ προστάτης τῆς.

Ὅταν λοιπὸν ὁ Ἀρχάγγελος τῆς εἶπε πὼς θὰ γεννήσει παιδί, ἡ Παναγία μας γνωρίζοντας πὼς δὲν εἶχε βρεθεῖ ποτὲ μὲ ἄνδρα, μὲ αὐθόρμητο τρόπο καὶ μὲ θάρρος εἶπε στὸν Γαβριὴλ

αυτό, πού, πρῶτα ὁ Θεός,
θὰ δοῦμε στή συνέχεια.

**Τὸ παράδοξόν σου
τῆς φωνῆς,
δυσπαράδεκτόν μου
τῇ ψυχῇ φαίνεται.**

Λογικὰ προσεγγίζει τὰ
γεγονότα ὁ συγγραφέας τῶν
χαιρετισμῶν, γι' αὐτὸ καὶ
βρίσκει παράδοξο αὐτὸ πού
λέει ὁ Ἀρχάγγελος, ὅτι δη-
λαδὴ ἡ μικρὴ Μαριὰμ θὰ
γεννήσει παιδί. Πῶς θὰ μπο-
ροῦσε νὰ συμβεῖ αὐτὸ χωρὶς
τὴν ὑπαρξὴ τοῦ ἄνδρα;

Εἶναι φυσικὸ ἡ ὑπέρλογη
αὐτὴ κατάσταση νὰ δοκιμά-
ζει τὴ λογικὴ τῶν ἀνθρώπων,
πού μέχρι καὶ σήμερα
ἀμφισβητοῦν τὰ γεγονότα.
Ἔτσι δοκιμάζεται καὶ ἡ
πίστη μας, ἡ ἐμπιστοσύνη
πού δείχνουμε ἀπέναντι στὰ

ὅσα μᾶς περιγράφουν οἱ
Γραφές!

Ὁ Θεὸς θέλει κοντὰ Του
ἀνθρώπους, πού νὰ τὸν ἐ-
μπιστεύονται. Ἀνθρώπους
πού νὰ μὴν διστάζουν καὶ νὰ
μὴν ἀμφισβητοῦν τὰ γεγο-
νότα προτάσσοντας τὴν ἀν-
θρώπινη λογικὴ.

Ὑπερβαίνοντας τὴ λογικὴ
ὁ Ἀβραάμ σήκωσε τὸ μα-
χαίρι γιὰ νὰ σφάζει τὸ μονά-
κριβο γιὸ του, ἀπὸ τὸν ὁποῖο,
σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση
τοῦ Θεοῦ, θὰ προέρχονταν
ἐκατομμύρια ἀπογόνων.

Μέ λογικοὺς συνειρμούς
ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, βλέ-
ποντας τὴν κακοκαιρίαν πού
μαίνονταν στὴ λίμνη τῆς
Γεννησαρέτ, ἄρχισε νὰ βου-
λιάζει ἐνῶ περπατοῦσε ἐπά-
νω στὸ νερό, γιὰ νὰ τοῦ πεῖ
ὁ Χριστὸς *“ὀλιγόπιστε εἰς τὴν
ἐδίστασιν”*.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφι-
βολία πὼς μὲ μυαλὸ
πηγαίνουμε στὸ Χρι-
στό, βλέποντας καὶ
κρίνοντας λογικὰ τὰ
πράγματα. Ὅταν ὁ-
μως φτάσουμε στὴν
ἀγκυλιὰ Του, τότε ἐγ-
καταλείπουμε τὴ λο-
γικὴ, γιατί ἐκεῖ ὅλα
εἶναι ὑπέρλογα, πέρα
ἀπὸ τὴ λογικὴ δηλαδή!

Λογικὰ ἀπαντάει ἡ
Παναγία πὼς αὐτὰ τὰ
παράδοξα, πού τῆς

ἀναγγέλλει ὁ Ἀρχάγγελος
δὲν τὰ δέχεται ἡ ψυχὴ της.
Μετὰ θὰ δείξει τὴν ὑπακοή
της στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ!

**Ἀσπόρου γὰρ συλ-
λήψεως, τὴν κύκλιν
πῶς λέγεις, κρά-
ζων. Ἀλληλούια.**

Ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία,
ὅταν ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ
τὰ ὑπέρλογα καὶ αὐτὸ εἶναι
φυσικὸ τὸ νὰ ἀδυνατεῖ ὁ
ἄνθρωπος νὰ προσεγγίσει μὲ
λογικοὺς συνειρμούς τὰ
ὑπέρλογα, τότε βολεῖται,
προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσῃ
τὴ φιλαυτία του, τὴν ἐγωπά-
θειά του καὶ τὴν ἀδυναμία
του, μὲ τὸ νὰ τὰ θεωρεῖ τὰ
ὑπέρλογα σὰν παράλογα.

Ἐδῶ βλέπουμε τὸ σε-
βασμὸ τοῦ Θεοῦ ἀπέναντι
στὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώ-
που, καθὼς τοῦ δίνει τὴν
εὐκαιρίαν νὰ ἐπιλέξῃ ἀνά-
μεσα στὴ λογικὴ του καὶ τὶς
γνώσεις του καὶ τὴν ἐμπι-
στοσύνην στὸ λόγο Του.

Ναί, στὴν προκειμένη
περίπτωση τὴ μοναδική, σοῦ
λέει ὁ Θεὸς ὅτι διάλεξε τὴ
συγκεκριμένη κοπέλα, γιὰ
νὰ σαρκωθεῖ ὁ Ἰδιος καὶ γιὰ
νὰ γεννήσῃ ἐκείνη τὸ Θεάν-
θρωπο, πλήρη ἄνθρωπο καὶ
πλήρη Θεὸ καὶ ἂν θέλεις τὸ
δέχεσαι καὶ περνᾷς στὸ ποί-
μνιο τῶν πιστῶν Του, ἀλλιῶς

τράβα τὸ δρόμο σου. Φυσικὰ ἢ κάθε σου ἐπιλογὴ ἐπιφέρει καὶ τὶς ἀνάλογες συνέπειες. Ὅμως δικὴ μας ἡ ἐπιλογὴ!

Λογικὸ εἶναι νὰ ρωτᾷει ἡ Παναγία μας τὸ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξει κυφορία, χωρὶς τὴ φυσικὴ διαδικασία, καθὼς γνωρίζει καὶ τὴν καθαρότητά της. Ἡ ἀπάντηση βρίσκεται μέσα στὸ χαιρετισμὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου, πού τὴ χαιρετάει προσφωνώντας την ὡς νύμφη ἀνύμφευτη.

Γνωρίζει ἡ Παναγία πῶς

φίλο καὶ τὴ φίλη μας, ὅταν μᾶς δηλώνουν πῶς μᾶς ἀγαποῦν σὰν πρόσωπα καὶ σὰν χαρακτῆρες πέρα ἀπὸ κάθε σαρκικό, γαιῶδες καὶ ὑλικὸ φρόνημα!

**Γινῶσιν ἄγνωστον
γινῶναι, ἡ Παρθένος
ζητοῦσα,
ἐβόησε πρὸς τὸν
λειτουργοῦντα.**

Πολὺ λίγοι σήμερα εἶναι σὲ θέση καὶ σὲ διάθεση, νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὶς λεπτομέρειες τῆς σάρκωσης τῆς Θε-

τητα ἀρνεῖται νὰ προσεγγίσει θέματα, πού δὲν περικλείονται μέσα στὸ πλαίσιο τῆς ἀριστοτέλειας λογικῆς, ὅπου αἴτιο καὶ αἰτιατὸ δέχονται σ' ἓνα ἀδιάσπαστο σύνολο. Ἡ πρόοδος τῆς τεχνολογίας καὶ θεωρίες ὅπως τῆς ἐξέλιξης τῶν εἰδῶν καὶ τῆς τυχαιότητος, πού βολεύουν αὐτοὺς πού θέλουν τὸν ἄνθρωπο κέντρο τοῦ σύμπαντος καὶ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ γεγονὸς πού οἱ θρησκείες ἔγιναν ἰδεολογίες, ἀφήνοντας ἔξω τὸ Χριστὸ σὰν σαρκοθέοντα Θεό, εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ χάσουν οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ μυστήριον!

Καὶ ἡ Παναγία μας, λογικὰ σκεπτόμενη, ἔρχεται νὰ ἀπορεῖ γι' αὐτὸ πού ἀκούει, καθὼς δὲν ἔχει λογικὴ βάση αὐτὸ πού λέει ὁ Ἀρχάγγελος καὶ ζητάει διευκρινίσεις. Ἐχοντας ὅμως ἐμπειρία ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ της μὲ τοὺς ἀγγέλους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐμπιστεύεται ἀπόλυτα ζητάει νὰ μάθει τὴν ἀλήθεια μὲ θετικὴ διάθεση, ὅπως ἀποδείχθηκε στὴν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων.

Ἐλπίζω νὰ μᾶς φωτίσει ὁ Θεὸς νὰ δοῦμε στὴ συνέχεια κάποια προσιτὰ στοιχεῖα αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου, μέσα στὰ πλαίσια τῶν δυνατοτήτων μας.

“τά ἀδύνατα παρ’ ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ”. Ἔτσι δὲν διστάζει νὰ πεῖ στὸ Γαβριὴλ τὸ “ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου”!

Τόσο ἀπλὰ εἶναι τὰ πράγματα, φίλες καὶ φίλοι, γιὰτὶ καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀπλός. Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ σύνθετοι, οἱ πονηροὶ καὶ οἱ μπερδεμένοι, πού ἀδυνατοῦμε νὰ κατανοήσουμε τὸ

ὄητας! Τὸ ὑπέρλογο αὐτὸ μυστήριον, πού δὲν προσεγγίζεται μὲ λογικοὺς συνειρμούς καὶ μὲ συγκριτικὲς μελέτες, λόγω τῆς μοναδικότητάς του, τὸ ἀποφεύγουμε νὰ τὸ μελετοῦμε καὶ ἀπλὰ τὸ ἀποδεχόμαστε οἱ πιστεύοντες καὶ τὸ σνομπάρουν οἱ ὑλιστὲς καὶ οἱ ἄνθρωποι πού ἐμπιστεύονται μόνο τὴ λογικὴ τους! Ἡ λογικοκρατούμενη ἀνθρωπό-

Η ΧΡΙΣΤΟΣ

ΓΕΝΝΗΤΗΣ

(ICON OF THE NATIVITY OF JESUS)